

Božji poziv mijenja povijest

Poziv u Bibliji

Poziv dan Mariji je bio najveći poziv cijelog Svetog pisma, bijaše to poziv za spasenje, za otkupljenje, za Kristovo rođenje, za njegovu muku, smrt i uskrsnuće. Marija je svojim pristankom na vršenje Njegove volje i poziva postala majka Boga, majka svima nama, majka našeg Spasitelja i samog našeg spasenja.

Bog, kada zove, stvara nešto novo ili u potpunosti mijenja život pozvanoga. U Svetom pismu velik je broj onih koje je Bog svojim pozivom mijenjao: Abraham, Mojsije, Šaul, Izaija, Ezekiel, Djevica Marija, Šimun-Petar, Pavao i mnogi drugi. Na sve se njih odnose Isusove riječi: *Ne izabrate vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime (Iv 15,16).* Ovdje ćemo prikazati četiri lika iz Svetog pisma, koji su svojim DA Bogu mijenjali povijest svojega naroda, ali i cijeloga čovječanstva.

Abraham

Abrahama je Bog pozvao na izlazak iz zemlje svojih predaka, bez ikakva određena cilja, a ni smjera; jedino što mu Bog na početku daje jest obećanje o zemlji punoj nade. Bog ga zove na povjerenje, Abraham je bio pozvan da napusti siguran i sretan život: *Jahve reče Abram: „Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati... (Post 12).* Svojim se odazivom na Božji poziv prepušta neizvjesnosti; koja

je utemeljena na velikom povjerenju u Boga.

Božji poziv upućen Abrahamu je i poziv da bude blagoslov drugima jer ga Bog poziva da bude otac mnogim narodima, da postane temelj na kojem će drugi graditi. Bog Abrahama poziva da živi tako da i mnogi poslije njega budu sretni. Da živi tako da drugi u njemu imaju primjer kako valja živjeti u ovom svijetu, da čovjek ostvari svoju sličnost s Gospodinom Bogom. Više od tisuću riječi vrijedi jedan živi primjer.

Judita

Za razliku od Abrahama, Judita svoj poziv nije primila „u uho“, već u srce. Njoj Bog nije izravno govorio niti ju je izravno pozivao. Ona je svoj poziv u srcu osjećala i taj glas Boga slušala i opsluživala. Ono što je nju nadasve krasilo jest molitva. Molitvom je pozvana i uz pomoć molitve je i učinila herojsko djelo za spas Izraela. S molitvom na usnama spasila je svoj narod pred asirskim kraljem Holofernom: *Gospode, Bože svake sile, svrni u ovom času pogled svoj na djelo ruku mojih, da se podiči Jeruzalem. (Jdt 15,9).* Od smrti

Fra Mate Milas, Split
- student teologije

Primi Kristovo evanđelje kojemu si postao navjestitelj. Nastoj vjerovati što pročitaš, učiti što uzvjeruješ, živjeti što učiš!

Poziv je Božje djelo upućeno čovjeku i on je tajanstveno djelo, uvijek različit događaj, dijalog u slobodi i dar ljubavi.

svoga muža Manašea nije gubila vjeru, nije krivila Boga, već je na kraju postala njegova službenica i žena za Boga i od Boga. Neprestano je slavila Njegovu veličinu i svemoćnost.¹ Bog na to nije ostao „imun“, već ju je nagradio duhom herojstva i dugim životom (umrla je u 105. godini života). Kroz molitvu dolazi poziv, kroz molitvu dolazi snaga, kroz molitvu postajem Božji, kroz molitvu Ga čujemo. Judita

je molila, Boga čula, snagu dobila i Njega proslavila.

Nakon dva divna lika iz Staroga zavjeta, sjetit ćemo se dvaju likova iz Novoga zavjeta i na njihovu primjeru učiti o Božjem djelovanju u povijesti čovječanstva.

Marija, Isusova majka

Evangelist Luka nam donosi prekrasne riječi djevice Marije: *Neka mi bude po riječi tvojoj!* (Lk 1, 38). Najsavršeniji odaziv u Svetom pismu bijaše baš ovaj Marijin. Majka Gospodina našega Isusa Krista nije se bojala, nije oklijevala, nije premišljala, ona je na poziv Boga odgovorila s nedvosmislenim, čvrstim i jasnim

„DA!“. Za razliku od spomenutih velikana Svetoga pisma, o Mariji nalazimo jako malo napisanih redaka u Novom zavjetu, no ona je najveća, najizvrsnija, najpotpunija u ostvarivanju poziva.

Poziv dan Mariji je bio najveći poziv cijelog Svetog pisma, bijaše to poziv za spasenje, za otkupljenje, za Kristovo rođenje, za njegovu muku, smrt i uskrsnuće. Nedopustivo je i nemoguće promatrati poziv Mariji bez Isusa Krista. Svojim prihvaćanjem poziva Marija je rekla „DA!“ za naše izbavljenje, naše otkupljenje. Njezin *Veliča* osim veličanja Boga ima i snažnu proročansku poruku² jer kroz njezin hvalospjev či-

Leonardo da Vinci: Navještenje

ta se ono što će uslijediti kad se njezin Sin očituje svijetu u svojoj slavi: *...Iskaza snagu mišice svoje, rasprši oholice umišljene. Silne zbací s prijestolja, a uzvisi neznatne...* (Lk 1, 51-52). Tako je Marija svojim pristankom na vršenje Njegove volje i poziva postala majka Boga, majka svima nama, majka našeg Spasitelja i samog našeg spasenja. Istina, prošla je kroz bol, mač je ranio i njezino srce na kalvariji njezina sina, no ostala je do kraja Njegova službenica. Sa suzama u očima i boli u grudima i dalje je nastavila slijediti ono što je obećala pa je na kraju bila i uz apostole. Odaziv na poziv ne znači da naše borbe

prestaju i da neće biti boli. Odaziv zahtjeva cijelo naše biće, našu ustrajnost do kraja. Marija je sve to prošla, sebe dala i na kraju i sve dobila – slavu nebesku uz svoga Sina i njegova Oca.

Šimun Petar

Petar nije bio velik i utjecajan čovjek. Bio je ribar: imao je svoje lađe i ljude koji su zajedno s njim ribarili. U Evanđelju po Luki čitamo o pozivu upućenom Petru: *Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!* *Zbog lovine riba što ih uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime, a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimu-*

novi. Isus reče Šimunu: "Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!" (Lk 5).

Petra je Isus pozvao tri puta. Prvi put kad ga je zamolio da uđe u njegovu lađu i da otisne malo od kraja. Petar ga je pustio u lađu. Drugi put ga je Isus pozvao da baci mreže u more. Petar je bio ribar, znao je zanat. Zato je išao po noći u lov jer po danu ne može očekivati mnogo ulova. Bio je umoran i nezadovoljan zbog praznih mreža i vjerojatno je nestrpljivo čekao da stavi mreže na sušenje pa da ode nešto pojesti i spavati. No ipak, poslušao je Isusa: *Ali na tvoju riječ.* I treći put, kad se Petar prenerazio od silnog ulova i kad se skrušen prikazao nedostojnim tolike Božje milosti, Isus mu upućuje poziv da postane ribarom ljudi, a on će kasnije postati prvi papa u povijesti čovječanstva.

Zaključak – temeljni aspekti poziva u Bibliji

Kao što vidimo, poziv je Božje djelo upućeno čovjeku i on je:

- Tajanstveno djelo: dolazi od Boga koji uvijek poziva. Bog uvijek ostaje otajstvo, nedostižan.
- Uvijek različit događaj: nema ponavljanja, svatko doživljava vlastiti put, različit od drugih.
- Dijalog u slobodi: Bog se približava čovjeku. U slobodi se daje čovjeku, koji može odgovoriti na ovu ljubav u svojem konkretnom životu.
- Dar ljubavi: Božji poziv je Ljubav koja nam se pridružuje i traži od nas odgovor ljubavi, odnosno naš život kao dar. ❖

¹ Usp. M. CRVENKA, *Svetopisamske žene*, Knjižnica „Marije“, Split, 1997., str. 79.

² Usp. Isto, str. 190.

